

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Miasta Wolsztyna działając na podstawie art. 14j § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2005r. Nr 8, poz. 60) stwierdza, że stanowisko zawarte we wniosku z dnia 02 listopada 2011r złożonym przez..... z siedzibą w....., co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego— **jest prawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 10 listopada 2011r. do tut. urzędu wpłynął wniosekz siedzibą w o udzielenie pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu stosowania prawa podatkowego w indywidualnej sprawie podatnika.

Zgodnie z art. 14j cytowanej wyżej ustawy Ordynacja podatkowa burmistrz odpowiednio do swojej właściwości, na pisemny wniosek podatnika, jest obowiązany do udzielenia pisemnej informacji o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w ich indywidualnych sprawach, w których nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa, ani postępowanie przed sądem administracyjnym. Wnioskodawca uiścił stosowną opłatę w wysokości 40 zł.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący zaistniały stan faktyczny :

..... prowadzi wyspecjalizowane przedsiębiorstwo, którego działalność polega na wylęgu drobiu.

Spółka jest właścicielem gruntów o numerach ewidencyjnych działek..... o łącznej powierzchni....., położonych w miejscowości....., w gminie Wolsztyn. Grunty wg ewidencji prowadzonej przez Starostwo Powiatowe w Wolsztynie są sklasyfikowane jako grunty rolne.

Dotychczas wszystkie grunty Spółka opodatkowała stawką przewidzianą dla gruntów związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą. Również budynki były opodatkowane stawką najwyższą przewidzianą dla budynków w których prowadzona jest działalność gospodarcza.

W związku z powyższym zadano następujące pytanie.

Jakim podatkiem należy opodatkować grunty będące w posiadaniu Wnioskodawcy, sklasyfikowane w rejestrze gruntów jako orne oraz jakim podatkiem należy opodatkować budynki i budowle związane z działalnością polegającą na wylęgu drobiu.

Zdaniem wnioskodawcy grunty będące w jego posiadaniu, sklasyfikowane w rejestrze gruntów jako orne wykorzystywane w prowadzonej działalności należy opodatkować podatkiem rolnym. Natomiast budynki w związku z tym, że są wykorzystywane na działalność rolniczą stawką przewidzianą dla pozostałych budynków.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za prawidłowe.

W znowelizowanym art. 1a ust.1 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 ze zm) sprecyzowano pojęcie działalności gospodarczej. Jest to działalność gospodarcza w rozumieniu ustawy z 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr.137, poz.1807 z późniejszymi zmianami), z pewnymi odrębnościami określonymi w art.1a ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej zastąpiła dotychczas obowiązującą ustawę z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr101,poz.1178 z późn. Zm.) w której była zawarta definicja działalności gospodarczej. Zmiana stanu prawnego nie spowodowała jeszcze stosownej zmiany art.1a ust. 1 pkt 4, gdzie w dalszym ciągu stwierdza się, że przez działalność gospodarczą należy rozumieć działalność, o której mowa w przepisach Prawa działalności gospodarczej. Ustawa ta jednak przestała obowiązywać a w związku z tym należy stosować definicję działalności gospodarczej zawartą w nowej ustawie o swobodzie działalności gospodarczej. Zgodnie z jej art. 2 działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przepisów ustawy o swobodzie działalności gospodarczej art. 3 nie stosuje się w dalszym ciągu do działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, a także wynajmowania przez rolników pokoi, sprzedaży posiłków domowych i świadczenia w gospodarstwach rolnych innych usług związanych z pobytem turystów. Fakt, iż przepisów ustawy nie stosuje się do ww. rodzajów działalności, nie może być interpretowany w sposób oznaczający, że to nie jest działalność gospodarcza. Gdyby te rodzaje działalności nie były działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. jej zapis art. 3 nie byłby potrzebny. Po co bowiem zamieszczać w ustawie regulującej działalność gospodarczą przepis, z którego wynika, że ustawa nie ma zastosowania do działalności, która nie jest działalnością gospodarczą.

Szczególnym rodzajem działalności gospodarczej jest działalność rolnicza i leśna, zdefiniowana w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych. Jest to działalność gospodarcza, której wykonywanie nie skutkuje zastosowaniem wyższego opodatkowania, przewidzianego dla nieruchomości związanych z innego rodzaju działalnością gospodarczą. Ustawodawca osiągnął to posługując się zapisem zawartym w art. 1a ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach

lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 ze zm) – w której stwierdza, że za działalność gospodarczą w rozumieniu ustawy nie uważa się działalności rolniczej lub leśnej. Wynika z niego, że działalność rolniczą i leśną nie uważa się za działalność gospodarczą. Rzutuje to bezpośrednio na wysokość opodatkowania. Najwyższe stawki przewidziane są dla budynków i gruntów związanych z działalnością gospodarczą, ale inną niż rolnicza i leśna.

W myśl przepisu art. 1a ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 ze zm) oraz w myśl art. 2 ust.2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 136 Poz. 969) działalnością rolniczą jest produkcja roślinna i zwierzęca, w tym również produkcja materiału siewnego, szkółkarskiego, hodowlanego, oraz reprodukcyjnego, produkcja warzywnicza ,roślin ozdobnych, grzybów uprawnych, sadownictwa, hodowla i produkcja materiału zarodkowego zwierząt, ptactwa i owadów użytkowych, produkcja zwierzęca typu przemysłowego fermowego oraz chów i hodowla ryb.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (tekst jednolity Dz. U. z 2005r. Nr 240, poz. 2027 ze zm.) podstawą wymiaru podatków i świadczeń są dane wynikające z ewidencji gruntów i budynków. Szczegółowe zasady prowadzenia ewidencji gruntów zostały uregulowane w rozporządzeniu Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454), w którym ustawodawca enumeratywnie wymienił rodzaje użytków gruntowych oraz sposób ich oznaczenia (symboli) w ewidencji gruntów i budynków. Tym samym, klasyfikacja gruntu wynikająca z tej ewidencji decyduje o sposobie jego opodatkowania.

Zgodnie z art.1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jedn. Dz. U. z 2006 r. Nr 136 Poz. 969) Opodatkowaniu podatkiem rolnym podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne lub jako grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych, z wyjątkiem gruntów zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej innej niż działalność rolnicza. Cytowany przepis stanowi zatem zasadę, wedle której wymienione w nim grunty podlegają opodatkowaniu podatkiem rolnym, z wyjątkiem sytuacji, gdy są one w całości lub w części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej i to działalności innej niż – zdefiniowanej w art. 2 ust.2 powołanej ustawy.

Zasadę powyższą potwierdza też przepis art. 2 ust 2 z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2010r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) W myśl tego artykułu opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości nie podlegają grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne, grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych lub lasy, z wyjątkiem zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej. Grunty zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej to grunty, na których w rzeczywistości wykonywane są czynności składające się na prowadzenie działalności gospodarczej. W przeciwnym wypadku, pomimo faktu, że są w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu

prowadzącego działalność gospodarczą, podlegają opodatkowaniu podatkiem rolnym lub leśnym. W świetle powyższego, grunty sklasyfikowane w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne są wyłączone z opodatkowania podatkiem od nieruchomości, pod warunkiem, że nie są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 4 lit. c ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2010r. Nr 121, poz. 844 ze zm.) zwalnia się od podatku od nieruchomości, budynki gospodarcze lub ich części zajęte na prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej.

Zgodnie z art. 2 ust.1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2010 r. nr 95, poz. 613 ze zm) opodatkowaniem podatku od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Nie każda budowla zatem, ale tylko „związana z prowadzeniem działalności gospodarczej” podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić że grunty oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako użytki rolne co do zasady podlegają opodatkowaniu podatkiem rolnym. Natomiast budynki zajęte na prowadzenie działów specjalnych produkcji rolnej zwalnia się od podatku od nieruchomości. Również budowle będące w posiadaniu Wnioskodawcy np. w postaci drogi, placu, rampy itp. nie podlegają opodatkowaniu.

Interpretacja dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

P o u c z e n i e

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Urząd Miejski w Wolsztynie, ul. Rynek 1, 64-200 Wolsztyn.

